

Dziennik-Urzędowy

ces. i król. Komendy powiatowej w Nowo-Radomsku.

Część X.—Wydana i rozesłana dnia 1. września 1918 r.

Treść: 77. Postanowienie wykonawcze dotyczące uregulowania obrotu zbożem. — 78. Postanowienie wykonawcze dotyczące uregulowania obrotu nasionami oleistymi. — 79. Sprawa odszkodowania młynów, zamkniętych z rozporządzenia Krajowej Rady Gospodarczej. — 80. Dopuszczalna do rzezi ilość zwierząt we wrześniu 1918. — 81. Przepisy meldunkowe. — 82. Zakaz noszenia uniformów przez zwolnionych od służby w wojsku polskim. — 83. Obwieszczenie o zniesieniu prawa do odszkodowania za nabyte konie wojskowe. — 84. Kurs marek. — 85. Zmiana kursu fińskich marek. — 86. Obwieszczenie dotyczące przesyłek pieniężnych z Rosyi. — 87. Założenie stacyi psa policyjnego. — 88. Ceny wytyczne i maksymalne w powiecie Noworadomskim na miesiąc wrzesień 1918. — Awizo.

77.

Postanowienie wykonawcze dotyczące uregulowania obrotu nasionami oleistymi.

§ 1. Obowiązek zgłoszenia.

№ 1003/129 Lw.

Każdy producent który posiada zapasy nasion oleistych jest obowiązany na żądanie c. i k. Komendy pow. takowe zgłosić zapodając ilość, gatunek i miejsce przechowania.

§ 2.

Jako wymiar ilości które producent może sobie zatrzymać na zasiew, służy tegoroczny obszar obsiany tymi nasionami. Jeżeli producent zamierza pozostawić sobie większą ilość nasion na obsianie większego obszaru w roku przyszłym, winien się zgłosić do c. i k. Komendy pow. która z nim może natychmiast zawrzeć odnośny kontrakt.

Nieużyte na zasiew ilości należy dostawić c. i k. Komendzie pow.

Producenci którzy nie posiadają potrzebnej ilości na zasiew, winni się po takową zgłosić do Oddziału gospodarczego przy Komendzie pow. od której otrzymają ją za gotówkę po cenach następujących:

Mak za centnar metr.	300	koron
Rzepak, len, konopie i gorczyca	180	„
Lnica	120	„

§ 3. Obowiązek odstawy.

Pozostające po pokryciu zapotrzebowań na zasiew ilości należy dostawić do E. V. Z. magazynu najpóźniej, do dnia 15. stycznia 1919 r. Za nasiona odstawione w czasie późniejszym, będzie cena niższa.

§ 4. Przyjęcie nasion oleistych i zapłata.

Ceny obwieszczone na zasadzie rozporządzenia z dnia 25 czerwca 1918 r. № 40. Dz. rozp. § 5. rozumieją się za towar zdrowy, czysty i suchy.

Wrazie gorszej jakości jako to: towar spleśniały, zagrzybiony, spalony i t. p. wskutek czego wydajność oleju się zmniejsza—cena ulegnie odpowiedniemu obniżeniu.

Za dostawę do magazynu E. V. Z. należy się producentowi za każdy kilometr powyżej 10. kilometrów po 30. hal od każdych 100 kg. przyczem pierwsze 10. kilometrów nie wchodzi w rachubę.

§ 5. Przydział makuchów i oleju producentom.

Wszyscy producenci którzy stosownie do zawartych kontraktów dostawili nasiona oleiste, mają prawo do odbioru, za opłatą w gotówce po cenach przez Jen. Gub. Wojsk. ustanowionych, po 20. kg. makuchu z każdych odstawionych 100 kg. nasion oleistych.

Każdy producent, który odstawił najmniej 500. kg. nasion oleistych może za opłatą w gotówce otrzymać dla siebie, swej rodziny oraz i dla stałej służby swojej gotowego oleju po 100. gramów na głowę 1. rok.

By otrzymać wzwyż wymienione ilości oleju i makuchów, winni się producenci zgłosić najpóźniej do 31. października 1918 r. w Oddziale Gospodarczym przy c. i k. Komendzie powiatowej. Termin wydania będzie oznaczony przez Gen. Gub. Wojsk.

Ceny za olej i makuchy będą w swoim czasie obwieszczone.

§ 6. Obrót nasionami oleistymi.

Nasiona oleiste mogą być przewożone li tylko z miejsc produkcji do magazynu E. V. Z.

Każdy inny przewóz jest surowo wzbroniony.

Przewóz koleją może się odbywać wyłącznie na zasadzie frachtów wydanych przez E. V. Z.

§ 7. Postanowienia karne.

Kto zajęte nasiona oleiste we właściwym czasie nie odstawi nie mogąc udowodnić, że temu przeszkodziła jakaś siła wyższa.

Kto nasiona oleiste ukryje, niewłaściwie zużyje przerobi lub spotrzebuje, spasi kupi lub sprzeda.

Kto przepisy dotyczące obrotu i przeróbki nasion oleistych przekroczy będzie karany w myśl § 11. rozporządzenia z dnia 18. czerwca 1918 r. grzywną do 5000 koron lub aresztem do 6. miesięcy ewent. jednocześnie grzywną i aresztem.

Oprócz kary może c. i k. Komenda pow. orzec i przypadek nasion oleistych (w myśl § 12. tegoż rozporządzenia) a jeżeli nasiona zostały sprzedane—przypadek uzyskanej ze sprzedaży kwoty.

78.

Postanowienie wykonawcze dotyczące uregulowania obrotu zbożem.

№ 880/87 Lw.

Na mocy rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 r. dotyczącego użytkowania zbiorów rolnych № 37 Dz. rozp. i rozporządzenia z dnia 11. lipca 1918 r. dotyczącego uregulowania obrotu zbożem, zarządza się co następuje:

1). Wyżywienie producentów.

Na wyżywienie swych domowników mogą producenci do dnia 31. października 1918 r. zużyć na każdą głowę najwyżej po 22¹/₂ kg. zboża. Dla osób ciężkopracujących w gospodarstwie a liczących ponad 16 lat podwyższa się tę ilość na 25 kg. zboża na głowę.

2). Zboże do siewu.

Na morgę wolno zużyć zboża do siewu:

Pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, wyki i bobiku po 100 kg. prosa 15 kg. a tatarski 80 kg.

Wymiana własnego zboża do siewu na inne lub inny gatunek, czy to u innych producentów czy też w magazynie E. V. Z. jest dopuszczana za zezwoleniem c. i k. Kom. pow. Kto zaś potrzebnej ilości zboża do siewu nie posiada, winien się zwrócić do Kom. pow. o wydanie takowego z magazynu E. V. Z. lub też o dozwoleń kupna u innych producentów.

3). Kontyngent.

Po skutecznieniu oszacowania będzie producentom wyznaczony kontyngent na dostawę zboża z uwzględnieniem potrzeb własnego gospodarstwa. Na razie zarządza się częściową dostawę zboża po 50 kg. z każdej obsianej morgi, która to ilość będzie zaliczona na ogólny kontyngent.

Dostawa powyższej ilości zboża do najbliższego magazynu ma nastąpić najpóźniej w następujących terminach:

Żyto najpóźniej do 15. września.

Pszenica, jęczmień i owies najpóźniej do 30. września.

Proso, tatarski i bobik najpóźniej do 15. października.

Od powyższego obowiązku są zwolnieni ci producenci, którzy posiadają mniej niż 4. morgi użytkowego obszaru.

Ktoby, wskutek nieprzewidzianych żywiołowych wydarzeń jak: mrozu, suszy, gradu, powodzi lub pożaru nie mógł dostawić w zupełności lub też częściowo nałożonego kontyngentu winien się zgłosić do Komendy powiatowej która po zbadaniu i ewent. uwzględnieniu powodów znieśli częściowo lub całkowicie przepisany kontyngent.

4). Młocka i dostawa.

Kto młocki i dostawy przepisane kontyngentu wskutek braku robocizny lub środków transportowych w terminie wyznaczonym przeprowadzić nie może, winien we właściwym czasie się zgłosić do Komendy pow. i o pomoc prosić.

C. i k. Komenda powiatowa zarządzi w razie potrzeby dostarczenie przymusowych podwód za opłatą po 30. hal. za 1. kilometr i 100 kg. lub też dostawy przymusowego robotnika, którego wynagrodzenie dzienne sama oznaczy.

C. i k. Komenda pow. może podług swego uznania zarządzić młockę i dostawę przymusową. Przy przeprowadzeniu przymusowej młocki i dostawy może być wzięta zaraz większa ilość zboża jak po 50. kg. z morgi.

5). Przyjęcie zboża i zapłata.

Ceny za zboże będą w dniach najbliższych obwieszczone.

Do tego czasu będą wydawane na dostawione zboże kwity, które natychmiast po obwieszczeniu cen wymieni na przekazy i wypłaci Oddział gospodarczy przy c. i k. Komendzie pow.

Za zboże odstawione dobrowolnie otrzyma producent pełną cenę bez względu na czas w jakim odstawa była uskuteczniiona, również za zboże odstawione przymusowo lecz w naznaczonym terminie.

Po upływie oznaczonego terminu zboże odebrane przymusowo będzie tylko w takim razie zapłacone, jeżeli producent będzie mógł dowieść, że przyczyną nieterminowej dostawy były wydarzenia żywiołowe, brak robotnika lub środków pomocniczych i że c. i k. Komenda powiatowa o tem we właściwym czasie była powiadomiona.

Przeciw opieszałym producentom będą przeprowadzone dochodzenia karne, a winni ukarani będą grzywną lub aresztem, przyczem może być orzeczona całkowita lub częściowa konfiskata niedostawionego we właściwym terminie zboża

6). Karta kontyngentowa.

Celem kontroli odstawionych ilości zboża każdy producent posiadający więcej niż 4. morgi obszaru użytkowego, otrzyma kartę kontyngentową na której będzie zapodany cały do odstawy wyznaczony kontyngent. Każda ilość odstawionego zboża winna być na tejże karcie przez odbiorcę (magazyniera) pokwitowana.

7). Obrót zbożem.

Przewożenie zboża podwodami porą nocną jest surowo wzbronione.

Celem kontroli obrotu i zapobieżenia nadużyć, pozostają wszystkie dotychczas wydane przepisy dotyczące przewozu—w pełnej mocy.

8). Przemiał.

Istniejące obecnie przepisy co do uregulowania przemiału i uruchomienia młynów pozostają nadal w mocy.

W tych gminach, które przepisane kontyngentu we właściwym terminie nie dostawiają Komenda pow. wstrzyma wydawanie kwitów na przemiał zboża lub zarządzi zamknięcie wszystkich młynów.

9). Postanowienia karne.

Kto przepisane kontyngentu we właściwym czasie nie odstawi nie mogąc udowodnić, że temu przeszkodziła jakaś siła wyższa.

Kto zboże ukryje, niewłaściwie zużyje, przerobi lub spotrzebuje, spasię kupi lub sprzeda.

Kto przepisy dotyczące obrotu i przemiału zboża przekroczy będzie karany w myśl § 11. Rozporządzenia z dnia 18. czerwca 1918 r. grzywną do 5000 koron lub aresztem do 6. miesięcy ewent. jednocześnie grzywną i aresztem.

Oprócz kary może c. i k. Komenda pow. orzec i przepadek zboża (w myśl §

12 tegoż rozporządzenia) a jeżeli zboże zostało sprzedane—przepadek uzyskanej ze sprzedaży kwoty.

79.

Sprawa odszkodowania młynów, zamkniętych z rozporządzenia Krajowej Rady Gospodarczej.

W myśl rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego i uchwały Krajowej Rady Gospodarczej w Lublinie upoważnioną była Krajowa Rada Gospodarcza do pobierania opłat za wydawane przez jej Komisje powiatowe i gminne pozwolenia na przemiał. Opłata ta wynosiła po 1. koronie od centnara metrycznego mąki pyłkowej lub kaszy i po 50. halerzy od mąki razowej.

Fundusz w ten sposób zebrany, miał być w myśl tegoż rozporządzenia wypłacony tym młynom, które jako uznane za nadliczbowe, zostały na wniosek Krajowej Rady Gospodarczej zamknięte—przyczem młyny, zamknięte z powodu jakichkolwiek nadużyć, do odszkodowania pretensyi rościć nie miały prawa.

Przy likwidacyi interesów Krajowej Rady Gospodarczej okazało się, że zebrany na ten cel fundusz wynosi około 600.000 koron, lecz ostateczna jego wysokość nie została jeszcze ściśle ustaloną ze względu na zawilosc rachunków z Komisjami, z których nie wszystkie jeszcze rachunki swe z Krajową Radą Gospodarczą ukończyły.

Niniejszym podaje się do wiadomości zainteresowanych, że sprawa ostatecznego ustalenia tego funduszu jest w toku, poczem w porozumieniu z grupą młynarską przy Towarzystwie Przemysłowców, określonym zostanie sposób i wysokość, przyznać się mającego odszkodowania poszczególnym młynom,—wypłata zaś nastąpi w miesiącu wrześniu r. b.

KOMISYA LIKWIDACYJNA

Krajowej Rady Gospodarczej

80.

Dopuszczalna do rzezi ilość zwierząt w Wrześniu 1918 r.

№ 18352/94 Odnośnie do obwieszczenia z dnia 24. listopada 1916 r., E. № 29643 względnie z dnia 29. marca 1917 r., Nr. 6463/25 ustanawia c. i k. Komenda powiatowa na miesiąc wrzesień 1918 r. dopuszczalną do rzezi ilość zwierząt w sposób następujący:

	Bydła	Cieląt	Świn	Owiec
1. dla rzeźni w Brzeźnicy:	4	2	4	4
2. " " " Działoszynie:	6	2	10	4
3. " " " Kłomnicach gm. Kruszyna:	8	4	8	8
4. " " " Gidlach:	16	4	8	8
5. " " " Janowie:	4	2	8	8
6. " " " Kobielach Wielkich:	4	2	4	4
7. " " " Koniopolu:	10	4	4	8
8. " " " Kruszynie:	8	4	4	8
9. " " " Noworadomsku:	140	20	40	40
10. " " " Ostrowach:	4	2	4	4
11. " " " Przerębju:	4	2	4	4
12. " " " Przyrowie:	8	4	4	8
13. " " " Silnicze Gm. Maluszyn	4	2	4	4
14. " " " Sulmierzycach:	6	2	4	4
15. " " " Wancerzowie:	16	4	8	8
16. " " " Wielgomłynach:	4	2	4	4
17. " " " Żytnie:	4	2	4	4

Przepisy meldunkowe.

№ 16923/8 Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, odnoszące się do przepisów meldunkowych, podaje się ponownie do publicznej wiadomości.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

§ 1. Obowiązek zgłoszenia (meldowania).

Kto przyjmuje u siebie jakąś osobę na nocleg, na mieszkanie (w gościnie)—i to czy przyjmuje ją na mieszkanie za zapłatą, jako najemcę, czy za darmo, na trwały pobyt, czy przejściowo, na podstawie stosunku pokrewieństwa, stosunku służbowego lub roboczego, albo z jakiegokolwiek bądź powodu—winien tę osobę wedle po stanowień niniejszego rozporządzenia zgłosić tak po przybyciu jak po odejściu, to jest po opuszczeniu mieszkania.

§ 2. Miejsce zgłoszenia.

Zgłoszenie przybycia i zgłoszenie odejścia ma się skutecznici u naczelnika gminy (wójta). Naczelnik gminy zbiera zgłoszenia, utrzymuje je w ewidencji, porządkuje według dnia zgłoszenia i prowadzi co do zgłoszeń rejestr.

§ 3. Terminy zgłoszenia.

Przyjmujący na mieszkanie (w gościnę) ma równocześnie z przybyciem osoby, przyjętej na mieszkanie, zasięgnąć od niej potrzebnych wyjaśnień i skutecznici zgłoszenie przybycia, względnie zgłoszenie odejścia w ciągu 24. godzin po przybyciu tej osoby, względnie po jej odejściu.

§ 4. Sposób zgłoszenia.

Zgłoszenie przybycia względnie odejścia należy skutecznici zapomocą karty zgłoszenia, która zawiera następujące rubryki:

1. Imię i nazwisko przyjmującego na mieszkanie i adres mieszkania;
2. dzień, w którym przyjęto na mieszkanie;
3. imię i nazwisko, stan i zatrudnienie osoby przyjętej na mieszkanie;
4. przynależność państwowa, poprzednie i stałe miejsce zamieszkania przyjętego na mieszkanie;
5. dokumenty podrózne albo inne papiery legitymacyjne;
6. kto mu towarzyszy;
7. dzień odejścia i miejsce, do którego się ta osoba udaje.

Zgłoszenie przybycia skutecznici się przedłożeniem dwóch kart zgłoszenia, wypełnionych w rubrykach 1. do 6. i podpisanych przez przyjmującego na mieszkanie. Jeden egzemplarz otrzyma przyjmujący na mieszkanie napowrót po potwierdzeniu urzędowym faktu i czasu zgłoszenia.

Zgłoszenie odejścia skutecznici się przedłożeniem zwróconej karty meldunkowej wypełnionej w rubryce 7. i podpisanej na nowo przez przyjmującego na mieszkanie.

§ 5. Księga obcych.

Właściciele gospód mają nadto prowadzić księgę obcych, zaopatrzoną w bieżące liczby stronic i zawierającą rubryki wymienione w § 4. po 2. do 7.

W razie przyjęcia gościa na mieszkanie wypełni właściciel gospody rubryki pod 2. do 6, zaś daty wymienione pod 7. wpisze w dniu odejścia przyjętej w gościnę osoby.

§ 6. Rewizya przez żandarmeryę.

Naczelnik gminy winien zebrane karty zgłoszeń i rejestr, zaś właściciel gospody księgę obcych trzymać zawsze w pogotowiu celem umożliwienia kontroli c. i k. Komendzie, a w szczególności żandarmeryi.

Żandarmerya przeprowadza peryodycznie rewizye naprzód niezapowiedziane. Każda zwłoka w przedłożeniu i każdy brak w prowadzeniu tej ewidencji stanowi przekroczenie niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Obowiązek dawania wyjaśnień.

Osoba przyjęta na mieszkanie (w gościnę) jest obowiązana przyjmującemu na mieszkanie udzielić wyjaśnień potrzebnych do spełnienia obowiązku zgłoszenia.

Jeżeli osoba przyjęta na mieszkanie wzbrania się udzielić wyjaśnień, albo jeżeli co do prawdziwości podanych dat zajdą wątpliwości, lub też jeżeli przyjmujący na mieszkanie dowie się o okolicznościach, które co do osoby, przyjętej na mieszkanie mogą wzbudzić podejrzenie o knowania zagrażające bezpieczeństwu publicznemu lub bezpieczeństwu Państwa, winien natychmiast o tem donieść gminie, albo najbliższemu posterunkowi żandarmeryi, a w siedzibie c. i k. Komendy powiatowej teje komendzie.

Każdy przyjmujący na mieszkanie jest obowiązany udzielać c. i k. Komendom, a także żandarmeryi na żądanie wyjaśnień co do imienia i nazwiska, stanu, zatrudnienia lub innych stosunków osób przyjętych na mieszkanie.

§ 8. Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez Komendę powiatową grzywną do dwóch tysięcy koron albo aresztem do sześciu miesięcy.

82.

Zakaz noszenia uniformów przez zwolnionych od służby w wojsku polskiem.

Naczelna Komenda Armii zarządziła reskryptem z dnia 27. lipca 1918 M. V. Nr. 329577, że wydane przez cesarzem Niem. General Gubernatorstwo postanowienia, dotyczące zakazu noszenia uniformów przez byłych członków zdemobilizowanego I. korpusu polskiego obowiązują także mają—celem równomiernego traktowania wszystkich byłych wojskowych polskich—także w obrębie Jenerał Gubernatorstwa Wojskowego i że te postanowienia odnoszą się także do członków zdemobilizowanego III. pol. korpusu i byłego pol. Korpusu pomocniczego.

Postanowienia te opiewają.

Z powodu trudności sprawienia ubrań cywilnych dozwala się szeregowcom rozwiązanego I. pol. Korpusu nosić dalej uniform po usunięciu odznak. Jako odznaki uważa się:

1. na czapce: a) kokardy, b) orła, c) łańcuszki i galony,
2. na surducie lub bluzie: a) odznaki na kołnierzu, do których liczy się i wyłogi (wypustki), b) odznaki na rękawach z wyjątkiem odznak rannych z wełnianych sznurków (wstążek),
3. na spodniach: szeroki kolorowy lampas.

Odznaki orderowe można i nadal nosić.

Byłym polskim oficerom zakazuje się noszenia uniformu.

Przekroczenia tego zakazu noszenia uniformów karane będą według rozporządzenia Naczelnego Komendanta Armii z dnia 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. Nr. 30. grzywną do 2000 K. względnie aresztem do 6. miesięcy.

Obwieszczenie o zniesieniu prawa do odszkodowania za nabyte konie wojskowe.

№ 11588/8.

Rozkazem Naczelnej Komendy Q. Nr. 185500 z 22. listopada 1917, ogłoszonym w Dz. u. z 1. czerwca 1918 Część VI. pod Nr. 50, przyznano nabywcom koni wojskowych w drodze licytacyjnej prawo do odszkodowania, jeżeli konie padły bez winy nabywcy w ciągu 14 dni względnie 3. tygodni.

Rozkazem zaś z dnia 16. lipca 1918. Q. Nr. 69487 zniesiono owe prawo do odszkodowania.

W przyszłości zatem winni licytanci wziąć w rachubę również ryzyko padnięcia koni. Zarządzenie to należy ogłosić.

Kurs marek.

№ 569/Liq.

Na podstawie rozp. Naczelnej Komendy Armii № 90212 z 12 sierpnia 1918 intymowanego reskryptem c. i k. Jenerał Gubernatorstwa Wojskowego w Lublinie J. № 31830 z 14. sierpnia 1918 ustanowiono kurs marki w obrocie kas wojskowych aż do odwołania:

100 marek niemieckich	— 166 Koron—zaś
100 Koron	— 60 marek 24 fenigów.

Zmiana kursu fińskich marek.

№ 556.

Rozporządzeniem Naczelnego Wodza Armii Q. Nr. 78141 intymowanym pismem Jenerał Gubernatorstwa Wojskowego J. Nr. 30360/18 z dnia 6. sierpnia 1918 oznaczono kurs:

100 fińskich marek	— 113 K. zaś
100 koron	— 88 50 fińskich marek.

Obwieszczenie dotyczące przesyłek pieniężnych z Rosyi.

№ 17173.

Jak donosi rosyjskie Towarzystwo Czerwonego Krzyża przesyła Komisaryat dla spraw zewnętrznych pieniądze dla obywateli rosyjskich żyjących zagranicą tylko w tym wypadku, jeżeli ci obywatele znajdują się rzeczywiście w ciężkim położeniu materialnym jak np. chorują, potrzebują opieki lekarskiej, nie są zdolni do zarobkowania i t. p.

Okoliczności te muszą być udowodnione dokumentem, który należy przedłożyć Komisaryatowi przyczem dla każdej dalszej przesyłki wymaganym jest odrębny dowód.

Rosyjskie Towarzystwo Czerwonego Krzyża uprasza o zaznajomienie z temi nowemi przepisami wszystkich obywateli rosyjskich mieszkających w Austro—Węgrzech, tudzież mieszkańców obszarów okupowanych, jako też o zawiadomienie tychże że w celu otrzymania pieniędzy z Rosyi należy wystarać się każdorazowo u przynależnej władzy krajowej o świadectwo dotyczące stosunków materialnych i przesłać je do towarzystwa Czerwonego Krzyża w Piotrogradzie, Litejny Nr. 47. z podaniem nazwiska i adresu tej osoby, która ma pieniądze przysłać.

Założenie stacji psa policyjnego.

№ 17171.

Dnia 10. sierpnia 1918 urządzono w Kletni stację dla psa policyjnego w której umieszczono psa „Wolfa“ a jako kierującego psem plutonowego Jana Scheuerle.

Okręg czynności nowo utworzonej stacji obejmuje rejony posterunków Żandarmerii w Kletni, Brudnicach i Przerąbii, które to posterunki wydziela się równocześnie z okręgu czynności stacji psów policyjnych w Noworadomsku.

To podaje się niniejszem do wiadomości.

Ceny wytyczne i maksymalne w powiecie Noworadomskim na miesiąc Wrzesień 1918.

№ 16297/35.

(Ogłoszone tutejszem obwieszczeniem z d. 1./IX. 1918).

Galunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C.m.- Cena maksy- malna
	Jednostka wagi	K.	h.	Jednostka wagi	K.	h.	
I. Mięso-tłuszcz i wyroby masarskie.							
Mięso wołowe z kośćmi	—	—	—	1 funt	3	—	
„ „ bez kości	—	—	—	„	3	90	
połędwica	—	—	—	„	3	20	
cielęcina	—	—	—	„	—	—	
baranina	—	—	—	„	1	80	
wieprzowina	—	—	—	„	2	80	
wędlina	—	—	—	„	3	50	
surowa słonina	—	—	—	„	4	50	
sadło	—	—	—	„	4	50	
słonina wędzona	—	—	—	„	5	50	
smalec wieprzowy	—	—	—	„	6	50	
tłuszcz bydłocy (zajęte)	—	—	—	„	—	—	
margarina	—	—	—	„	—	—	
tłuszcz roślinny	—	—	—	„	—	—	
kiełbasa zwyczajna	—	—	—	„	4	—	
„ Krakowska	—	—	—	„	4	—	
salceson	—	—	—	„	2	40	
szynka surowa	—	—	—	„	4	—	
„ gotowana	—	—	—	„	5	—	
połędwica wieprzowa	—	—	—	„	3	—	
kiszka pasztetowa	—	—	—	„	3	—	
II. Drób, ryby.							
gęsi zarzniete	—	—	—	1 funt	3	50	80 % drożej na targu
„ żywe	—	—	—	„	2	—	
kaczki zarzniete	—	—	—	„	4	20	
„ żywe	—	—	—	„	2	40	
kury zarzniete	—	—	—	„	4	20	
„ żywe	—	—	—	„	2	40	
karpie loco staw	—	—	—	„	2	—	
szczupaki loco staw	—	—	—	„	2	50	
ryby morskie	—	—	—	„	—	—	
kurczaki	—	—	—	„	—	—	
śledzie (solone) szt.	—	—	—	—	—	—	
„ „ funt.	—	—	—	—	—	—	
śledzie (łososie)	—	—	—	—	—	—	
indyki zarzniete	—	—	—	—	3	—	
„ żywe	—	—	—	—	2	—	

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C.m.- Cena maksy- malna
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K.	h.	
<u>III. Produkta mielone i przesiewane, chleb.</u>							
Chleb żytni	100 kg.	—	—	1 funt	—	—	c.m.
Mąka pszenna 80%	"	—	—	"	—	—	
" " 96%	"	—	—	"	—	—	
Mąka żytnia 80%	"	—	—	"	—	—	
" " 96%	"	—	—	"	—	—	
Otręby	"	—	—	"	—	—	
		—	—	"	—	—	
		—	—	"	—	—	
<u>IV. Rośliny strączkowe</u>							
groch				1 funt	1	80	
soczewica					1	40	
bób					1	80	
fasola					2	—	
<u>V. Mleko, produkta mleczne, jaja.</u>							
mleko niezberane *	1 kwarta	—	—	1 kwarta	1	20	
mleko zbierane	"	—	—	"	1	—	
twaróg	"	—	—	"	1	50	
masło deserowe	—	—	—	1 funt	8	—	
" kuchenne	—	—	—	"	7	—	
ser ostry (szwajcarski)	—	—	—	"	2	—	
" miękki (śmietankowy)	—	—	—	"	—	50	
jaja w handlu	—	—	—	1 sztuka	—	40	
" u producenta	—	—	—	"	—	36	

*) Mleko niezberane musi zawierać najmniej 3% tłuszczu.

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C.m. = Cena maksymalna
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K.	h.	
VI. Towary kolonialne.							
Kakao	—	—	—	1 funt	10	25	
Herbata	—	—	—	"	11	20	
Kawa palona	—	—	—	"	10	—	
cukier nierafinowany	—	—	—	"	3	20	
cukier raf. w głowach	}	—	—	"	3	28	
" " w kostkach							
" " mialki							
" kryształowy	—	—	—	"	4	92	
cukier przemysłowy	—	—	—	"	—	27	
sól biała	—	—	—	"	—	27	
" szara	—	—	—	"	1	90	
kminek	—	—	—	"	—	60	
olej jadalny	—	—	—	"	—	—	
ocet	—	—	—	1 kwarta	2	—	
drożdże	—	—	—	1 funt	6	80	
Miód	—	—	—	"	5	—	
cykorya	—	—	—	"	2	50	
VII Jarzyny							
kartofle	—	—	—	100 kg.	20	—	
"	—	—	—	1 funt.	—	10	
marchew	—	—	—	"	—	35	
buraki	—	—	—	"	—	35	
cebula	—	—	—	"	2	—	
czosnek	—	—	—	"	1	—	
chrzan	—	—	—	"	—	60	
kapusta kwaszona	—	—	—	"	—	60	
pomidory	—	—	—	—	1	—	
kapusta	—	—	—	—	—	20	
pietruszka	—	—	—	—	—	60	
sałata	—	—	—	—	—	10	
szpinak	—	—	—	—	—	80	
szparagi	—	—	—	—	—	80	
VIII. Owoce.							
powidła	—	—	—	1 funt.	1	—	
jagody	—	—	—	"	—	50	
śliwki (suszone)	—	—	—	"	1	—	
jabłka	—	—	—	"	—	80	
Wiśnie	—	—	—	"	—	80	
Agrest	—	—	—	"	—	60	
Poziomki	—	—	—	"	1	—	
Borówki	—	—	—	"	—	60	
IX. Trunki.							
wino	—	—	—	1 litr	3	—	
piwo	1 litr.	—	—	1 litr	1	40	
rum	"	—	—	"	10	—	
woda sodowa	—	—	—	—	—	22	
limoniada	—	—	—	—	—	70	

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C.m - Cena maksy- malna
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K	h.	
X. Bydło rzeźne.							
Bydło rzeźne żywej wagi	od 10-12 pud	K 48	za pud				
	" 12-18 "	" 56	"				
	" 18-21 "	" 70	"				
	" 21-30 "	" 88	"				
	ponad 30 "	" 96	"				
Świnie żywej wagi	od 2-3 pud	K 83'20	"		5	20	
	" 3-5 "	" 116'80	"		7	30	
	" 5-7 "	" 152	"		9	50	
	wzwyż. 7 "	" 176	"		10	—	
XI. Artykuły do karmienia bydła.							
siano nieprasowane	1 pud	—	—	1 pud	1	92	C.m.
" prasowane	—	—	—	"	2	24	
słoma nieprasowana	"	—	—	"	—	60	C.m.
" prasowana	—	—	—	—	—	—	
makuchy	—	—	—	—	—	—	
otręby loco młyn	—	—	—	"	7	50	
konieczyna nieprasowana	—	—	—	"	2	41	
" prasowana	—	—	—	"	2	72	
XII. Materiały opałowe, do oświetlania i utrzymania czystości.							
drzewo opałowe miękkie m ³	—	—	—	—	16	—	
węgiel kamienny	—	—	—	1 pud	3	—	
koks	—	—	—	"	—	—	
nafta	1 Pud	15	85	1funt.	—	48**	
spirytus do palenia	—	—	—	1 litr	2	50	
zapalki szwedzkie	—	—	—	1 pudełko	—	14	
" paraf.	—	—	—	"	—	16	
świece	—	—	—	"	3	—	
świece parafinowe	—	—	—	1funt.	3	20	
mydło wojenne	—	—	—	1 kg.	2	—	
mydło I Sorty	—	—	—	1 funt	8	80	
soda krystaliczna	—	—	—	"	—	36	
soda amoniakalna	—	—	—	"	—	80	
soda herbaciana	—	—	—	"	1	—	

**) Ceny za naftę w gminach:

1) Brudzice, Dmenin, Dobryszycy, Gidle, Gosławice, Radziechowice, Stobiecko miejskie 50 h

2) Brzeźnica, Garnek, Konary, Kruszyna, Rzeki, Sulmierzyce, Zamość, Żytno 51 h.

3) Dąbrowa, Masłowice, Miedzno, Mykanów, Pajęczno, Przerąb, Przyrów, Wancorzów, Wielgomłyn 52 h.

4) Działoszyn, Kielczygłów, Koniecpol, Maluszyn, Olsztyn, Popów, Potok Złoty, Rudniki, Rzaśnia, Siemkowiec 53 h.

U W A G I.

A.) Kalkulacja cen przeprowadzona jest w walucie koronowej, wobec czego zapłata w tej samej walucie musi być przyjęta. Sprzedawcy, wzbraniający się przyjmowania korony będą surowo karani. Żądanie zapłaty za towar w walucie rosyjskiej jest wzbronione.

Wyznaczone powyżej ceny o ile one nie są oznaczone jako ceny, maksymalne, należy uważać jako ceny wytyczne.

Ceny wytyczne mają za zadanie dać sprzedającym i kupującym ogólne wskazówki do ocenienia o ile ceny stawiane przez sprzedających nie są wygórowane.

Sprzedawcy nie są wcale uprawnieni do żądania pełnych cen wytycznych w tych wypadkach (zmiana konjunktury handlowej i t. p.) w których ceny te wobec istotnych kosztów nabycia towaru oraz i innych wydatków z tem połączonych, były niestosunkowo wysokie.

Żądanie pełnych cen wytycznych w wypadku powyżej wspomnianym, następnie przekroczenie wyznaczonych cen wytycznych bez żadnej realnej podstawy, wreszcie każde przekroczenie ogłoszonych cen maksymalnych będzie karane w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15. Września 1915 r. Dziennik rozporządzeń dla Polski, Cz. IX. № 38, jako podnoszenie cen celem wyzysku.

Ustanowione w tem obwieszczeniu ceny maksymalne nie mogą być pod żadnym warunkiem przekroczone.

B.) Współdziałanie ludności.

Niniejszem wzywam ludność do współdziałania w zwalczaniu wyzysku przez podnoszenie cen.

Każdy obowiązany jest donosić bezwzględnie o wszelkich nadużyciach z powodu podnoszenia cen do właściwego posterunku c. i k. żandarmeryi.

Karani będą nie tylko ci, którzy dopuszczają się nadużyć z powodu podnoszenia cen, ale także i ci, którzy sami płacą, albo ofiarują niezwykle wysokie ceny za niezbędne artykuły codziennej potrzeby albo też tolerują, czyli pozwalają na szerzenie się takich nadużyć przez to, że winnych władzy nie wskażą.

C. i k. Komendant powiatu
Eugeniusz Dąbrowiecki
Jenerał-Major.

Awizo.

№ 17326

Dnia 23. października 1916 r. został przytrzymany w lesie w Puchaczowie gminy Brzeziny powiat Lublin, gniady wałach II. letni, 146 cm. wysoki, dobrze odżywiony. Prowadzący go mężczyzna zbiegł.

Polecam podać to wiadomości mieszkańców gminy, z tem, że właściciel tego konia może go odebrać za zgłoszeniem się w Urzędzie gminnym w Łąncuchowie, gm. Brzeziny, pow. lubelski po należytem wykazaniu swego prawa własności.

№ 17590

Eugenia Matejczuk, krawczyni zamieszkała obecnie w Busku, przynależna do Seretu na Bukowinie zagubiła paszport podróży wystawiony przez c. k. Dyрекcyę Policji w Czerniowcach.

Poleca się zarządzić poszukiwania i donieść tu o dodatnim wyniku.

117

118